Sokol éteru - TECHNICS ST-GT 550

Autor: Petr Kružík
Rubrika: hifi

Milovníkům poslechu hudby z FM rozhlasových vln dnes představujeme dalšího potenciálního kandidáta. Jde vpravdě o léty prověřeného a ostříleného borce se solidním tunerovým základem. Za jeho největší klady, jež jej odlišují od konkurence, patří především velmi dobré příjmové vlastnosti. Nejedno místní rádio tento tuner využívá k balu signálu. Vroubkem na kvalitě je však průměrný zvuk a na dnešní poměry nedokonalá výbava.

Pětsetpadesátka ze stáje Matsushita Electric Industrial Co. není na trhu žádným nováčkem. Naopak, v nabídce trhu se drží velmi dlouho a sveřepě. Vysvětlení, proč se tak děje, je prosté. Silně komerční firmy již nevidí v samostatných komponentech nižší i střední třídy valnou budoucnost. Cenovou politikou ve snaze přizpůsobit se zákazníkům "škatulkují" tunery do receiverů či AV-receiverů. Že je to jen na vrub kvality obou "komponentových složek" snad nemusím nikomu připomínat. Výrobci tudíž i logicky nemají přílišnou snahu inovovat již zaběhlé modely. Tento tuner nezestárnul a udržuje své postavení i na současném trhu, neboť se jedná o přístroj kvalitní. Prospěla by mu sice lepší vybavenost, zejména pokud jde o funkce RDS, a rovněž zvukový přednes by si zasloužil poněkud "rozsvítit". Avšak pokud máte zájem o solidně lovící přístroj, tak by tento tuner ve vašem potenciálním seznamu kandidátů rozhodně neměl chybět. Referenčním přístrojem při testování byl model SONY ST-SB 920. V hodnocení jednotlivých parametrů se o něj tudíž budu opírat.

Popis:
Pětsetpadesátka je základním modelem značky Technics. Na našem trhu je k mání pouze v černošedém firemním provedení. Designově jde o zdařilý model s ergonomicky vhodně řešenými ovládacími prvky. Tento komponent se zároveň dobře hodí k ostatním komponentům této značky. 1mm silnému zaoblenému kovovému přednímu panelu vévodí rozměrný bíločervený display. Body, ač se tak zprvu tváří, byste na něm hledali marně. V této cenové kategorii jde téměř vždy o display klasický, segmentový. Intenzita jeho svitu je velmi dobrá. Informace na něm zobrazené lze číst bezproblémově i za denního světla a to i z ostrého úhlu. Na displeji se zobrazují následující údaje: signálový S-metr, RDS-PS-název stanice, aktuální paměťový bank a zvolený typ ladění. Zajímavostí je úplně vlevo umístěné grafické znázornění šířky pásma mezifrekvence, a to i s potenciálním napadením momentálně naladěné stanice. Většina ovládacích prvků je u pětsetpadesátky umístěna nalevo od displaye, vyjma tlačítek přímého přístupu k navoleným stanicím, které jsou umístěny pod ním a napravo od něj je umístěn ergonomicky dobře tvarovaný otočný ovladač.

Funkce RDS:
Zde se Technics ocitá v úzkých. Má totiž vyjma PTY pouze PS-ko, což je jinak srozumitelnou mluvou typ, respektive název stanice. V Americe by mu to možná prošlo, neb na tamním trhu není RDS v módě vůbec. Ovšem u nás v Evropě, kde přes dynamické RDS funkce a podfunkce jde k posluchači množství důležitých informací, je jakákoli absence velkým mínusem. Jen pro příklad: Spolu s přechodem radií na odbavování z počítače je již nepsaným zvykem znázorňovat aktuálně hraný song v radiotextu RDS (RT). Bez funkce (PI:) zase jen tak lehce nepoznáte naladěnou stanici...

Paměť:
Pětsetpadesátka má trošku nelogicky řešené banky. Respektive žádné nemá a celkově se u ní počítáním dopídíte k číslu 39. Těžko říct, proč zrovna toto číslo je u Technicse v oblibě, avšak je to údaj více než dostačující. Možnost uložení je pro VKV-FM a potažmo AM stanice bezkonfliktní, FM stanice lze uložit na jakoukoli pozici. K přepínání mezi pozicemi slouží dvě vlevo umístěná tlačítka (<>) present.

Prolaďování spektrem:
Je u Technicse řešeno velkým, v ruce dobře pasujícím otočným ovladačem. Jeho tichý a přesný chod zajišťuje přesné naladění požadované frekvence. V automatickém módu je naladění stanice naprosto bezproblémové. Automatika nezastavuje jen na silnějších či středně silných stanicích, avšak využívajíc módu NARROW s přehledem uloví i stanice poměrně slabé, přičemž ty fantómové pak s klidem profesionála vynechá. Pro manuální ladění je posuvný krok 50kHz, při pohybu z druhého konce pásma se přeci jen trošku nakroutíte. Při obou typech ladění přístroj využívá stereo-módu, naladěná stanice se rovnou rozsvítí ve stereu. K názorné ilustraci o síle signálu slouží měřící S-metr, jenž je v hlavní nabídce třístupňový, přes tlačítko "SIGNAL" pak číslicový, měřící sílu signálu v decibelech. Konkrétně od 10-80dB. Direkt ladění - přímé "namačkání" frekvence numerickými klávesami přístroj bohužel neuumožňuje.

Korekce příjmu:
Pětsetpadesátka si příjem koriguje automaticky, podobně jako třeba KENWOOD v autorádiích. Mikroprocesor, zde hrdě označovaný jako "Computer Quartz DC", sám dle měření zvolí nejlepší možné nastavení šířky mezifrekvence, a po uvážení stranově zapne buď mód "WIDE" nebo "NARROW". Perličkou je pak grafické znázornění šířky pásma mezifrekvence na displayi, a to i s potenciálním napadením momentálně naladěné stanice. A to buď zespodu pásma, shora, či z obou stran. To pak logicky přepíná do módu NARROW. Několikrát jsem ale automatiku nachytal na švestkách :) Neboť několik pokusů na stejné stanici (LIFE 91.6), znamenalo několik výsledků! To devětsetdvacítka Sony je se svou "A.S.M." přesnější. Proto pravím, není kolikráte nad klasický manuál. Proti kvalitnímu příjmu místních vysílačů hovoří fakt, že silnou místní stanici nelze snížením citlivosti (ATT) decibelově utlumit. Může lehce dojít k degradaci přijímaného signálu.

Konstrukce:
Při odkrytování 2.9kg vážícího drobečka se laikovi naskytne šokující pohled do téměř prázné plechové krabice. Přesto nelze říci, že by konstruktéři od Technicse nějak chybili, řemeslná práce je zvládnuta dobře. Součástková základna je pak rovněž z kategorie standardních. V pravé části skříně je umístěna deska napájení. Jednoduché zapouzdřené trafíčko z EI-plechů na ní situované má parametrově zhruba 20 VA. Propojkou pak přechází k oddělené signálové části, kde se je umístěna hlavní deska plošných spojů (230x120mm), která je tímto rozvržením částečně ochráněna nepříznivým vlivům elektromagnetického pole transformátoru. Filtraci napájení zajišťují kvalitní firemní elektrolyty, hlavní zde čítá hodnoty 2200 mikrofaradů. Zadní přípojná místa jsou: 1 x FM vstup 75 Ohm, 1 x AM vstup (šroubovací), 1 x vstup AM Loop a konečně 1 pár RCA-cinch niklovaných výstupních konektorů.

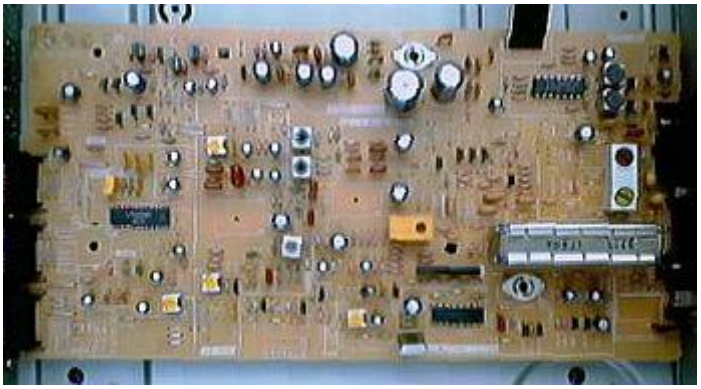

příjmové vlastnosti:
SENSITIVITY
Citlivostí se tento tuner vyrovná mnohem dražším tunerovým bratříčkům. Zdatně tak konkuruje SONY ST-SB 920 i DENONu TU-1500RD. Přesvědčivě naladí i dosti slabé a vzdálené stanice. Jimž se slangově říká signály ze záhrobí... :) Zářným příkladem pro Jihlavu nechť je přes 100km vzdálené vitoraské *HIT-FM* Radio 104.9 FM. Mé citlivostní resumé zní: velmi dobrý.
SELECTIVITY
Pětsetpadesátka si v nejdůležitější složce příjmu počínala opravdu zdatně. Dvacetibodovém klání "TECHNICS550" versus "SONY 920" v módu "narrow" bylo díky tomu velkou bitvou. Výsledek byl těsný, Technics prohrál v poměru (9:11). V módu "wide" má zástupce firmy Sony náskok větší, je selektivnější. Pro příklad: vzdálené Radio Orion 88.1 FM versus lokální ČRo Region 87.9 FM. Mé selektivní resumé zní: velmi dobrý.

zvukové vlastnosti:
Dynamiku a frekvenční vyváženost zvuku jsem standardně zkoumal na výborně nastaveném rakouské HIT-FM Radiu 104,9 FM, a rovněž tak na vídeňském 99.9 FM HIT Radia OE 3. Charakter zvuku a stereofonní obraz též prověřila akustická a klasická hudba na ČRo 3 Vltava 102,7 FM z vysílače Krásné. Zvukovou srovnávací referenci obstaral výborný tuner ze stáje SONY, a sice její "QS model" SONY ST-SB 920.

Jako předkrm jsem si dal rozhlasovou hru vysílanou na ČRo 3 Vltava s interpretací Petra Pelcra. Již poslech lidského hlasu na mikrofon byl na přístroji Technics v porovnáním se SONY diametrálně odlišný. Pokud říkám, že Sony má relativně realistické podání a dobře vykreslený i prostor, pak Technics se zřetelně utápí, zvukový přednes je málo prostorový. Lidskému hlasu citelně chybí šťáva. Poslech populární hudby na rakouských stanicích deklaruje absenci nižších basů. Největší frekvenční propast se však nalézá na vysokých kmitočtech. Máte téměř dojem zlepšené selektivity, než si uvědomíte, že nejvyšší kmitočty zde prakticky chybí! Dynamika tuneru je vcelku dobrá, v porovnání s ostatními přístroji nižší střední třídy, průměr je to správné slovo. Akustická a klasická hudba pak zprůhledňuje informace báze-stereofonní obraz. Lokalizace je především v předozadní rovině obtížná, stereofonní obraz znatelně spláclý. Poslech komorního díla hudby klasické pětsetpadesátce evidentně nesedí. Zní to jako tvrdá kritika zvuku. Ale neházejte rovnou flintu do obilí, neboť 90% našich soukromých stanic hraje hudebně i formátově tak, že pětsetpadesátka je více než důstojným přístrojem.

resumé:
TECHNICS ST-GT 550 lze ve své třídě řadit k těm kvalitním a lépe provedeným tunerům. Za rozumnou cenu nabízí potenciálnímu uživateli, ve spojení s kvalitní anténou, významný zážitek z poslechu nad regionální rámec již zcela zastřených stanic. Má samozřejmě své vady na kráse, ke kterým patří hlavně zvukový přednes, který lze stručně charakterizovat spíše jako průměrný a pro současné potřeby již nedokonalá výbava.

Posluchačům, kteří nemají přehnané nároky na zvukový přednes, mohu ST-GT 550 určitě doporučit. Své zastánce si přístroj jistě najde nejen v řadách DX-erů, ale i u posluchačů klasické a populární hudby.